12e JAARGANG 06/26
www.volgMij.nl

Volg Mij!

Tijdschrift voor geloofsopbouw

Geloofsgetuigen

Bestaan ze nog?

Meer op Christus gaan lijken

Stof tot nadenken uit de evangelieën

Let op je woorden!

6

Hallo jonge mensen,

Jullie leven in een tijd die in meerdere opzichten onvergelijkbaar is met de tijd van jullie grootouders en zelfs van jullie ouders. Dat heeft zijn voordelen, maar is ook gevaarlijk. Er zijn bijvoorbeeld de laatste jaren veel archeologische vondsten gedaan. En er is nog nooit iets gevonden, wat tegen de Bijbelse feiten ingaat. Maar helaas wordt in het uitleggen van zulke vondsten dikwijls het ongeloof of zelfs de vijandschap tegen de Bijbel merkbaar. Ook gebruiken jullie chatbots, zoals ChatGPT. Maar wat zit daar eigenlijk achter? In dit nummer kun je onder andere daar iets over lezen.

De tijd en de techniek veranderen snel. Maar de dingen die je in de Bijbel vindt, veranderen niet en blijven altijd op de modernste zaken van toepassing. Daarom heb je daar je hele leven wat aan. Graaf' daarom maar in Gods Woord, verdiep je er maar in en doe het geleerde. Net als bij de wijze man uit Lukas 6 vers 48 wordt je levenshuis dan stormbestendig.

Hopelijk kan dit nummer daarbij helpen.

Groet,

Marcel Ros

Colofon

Uitgever:
Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260, 7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
E-mail: bestel@uhwdw.nl

Redactie:
E-mail: volgmij@christelijkjeugdwerk.nl
Internet: www.volgMij.nl

Alle aanvragen om het blad te ontvangen, graag per mail richten aan de uitgever. Geef (met hun toestemming) graag ook anderen op voor het ontvangen van dit blad.

Volg Mij! verschijnt acht keer per jaar. Er wordt geen factuur verzonden. Graag jaarlijks vóór 10 januari een gift overmaken (o.v.v. 'gift Volg Mij'), zodat we weten dat je het blad wilt blijven ontvangen, of mail naar info@uhwdw.nl als je het blad graag blijft ontvangen maar het financieel niet kunt steunen.

Giften om dit werk mogelijk te maken kunnen worden overgemaakt naar: NL56 INGB 0000 7236 02 t.n.v. Stg Uit het Woord der Waarheid (ANBI).

Ter indicatie: de kostprijs voor 8 nummers per jaar bedraagt ongeveer €21,- (buiten Nederland is het wezenlijk hoger).

Lay-out
Tabitha van den Berg, Lydia Luimes

Copyright afbeeldingen:
© AdobeStock © Pixabay
© Pexels © ChatGPT

Meer op Christus gaan lijken - hoe gaat dat? 4

Rekenpuzzel 15
Onrust over archeologie 16

'Uit alle volken, stammen en talen' - Naga 20

Wat is een chatbot? Deel 1 26

Dienst voor de Heere - ook bij tegenwind 10
Geloofsgetuigen - bestaan ze nog? 24

Let op je woorden! 18

Verlovingsring? 22

JEZUS CHRISTUS

Meer op Christus gaan lijken – hoe gaat dat?

Eens kwam een zendeling bij een inheemse stam ergens in Afrika. Hij riep alle mensen bij elkaar en vertelde over het leven van de Heere Jezus. Daarbij beschreef hij de wonderbaarlijke eigenschappen van de Heere, hoe Hij voor Zijn medemensen was en hoe Hij hen altijd en overal hielp.

Eén van de inboorlingen zei tegen de zendeling: 'Wij kennen Hem. Jij vertelt over de dokter die vroeger vaak in ons dorp kwam, om ons te helpen.'
De eigenschappen van de Heere Jezus werden beschreven – en de toehoorders dachten dat het over die dokter ging. Wat een 'brief van Christus' was deze dokter! (zie 2 Kor. 3:3)!

Vaak vergeten wij als gelovigen dat God een belangrijk doel met ons heeft: wij moeten als Zijn kinderen gelijkvormig aan de Heere Jezus worden (Rom. 8:29; Fil. 3:21; 1 Joh. 3:2). God wil de hemel bevolken met mensen die Hem door hun eigenschappen aan Zijn Zoon herinneren. Dat zal bij de opname van de gelovigen – in een verheerlijkt lichaam en zonder zonde – werkelijkheid worden. Maar ook nu al is het doel van de Heilige Geest om ons in het dagelijks leven meer op de Heere Jezus te laten lijken.
Dit was ook het doel van de apostel Paulus bij de Galaten: in hen moest Christus gestalte krijgen (Gal. 4:19).

Hoe kunnen wij in ons dagelijks leven meer op de Heere Jezus gaan lijken en daarmee God verheugen? Door naar Hem te zien en Zijn voetstappen na te volgen! Het geheim van dit veranderingsproces lezen we in 2 Korinthe 3:18: 'Wij allen nu, die met onbedekt gezicht de heerlijkheid van de Heere als in een spiegel aanschouwen, worden van gedaante veranderd naar hetzelfde beeld'.

In het vervolg willen wij de Heere op deze aarde vergezellen en daarbij Zijn blik, Zijn daden en Zijn wegen observeren. Dat doen we met het doel meer op Hem te gaan lijken.

1. Zijn blik

Mattheüs 9:36: De Heere zag de menigte, dat zij vermoeid en verstrooid waren. Hij ging niet ongeïnteresseerd aan hen voorbij. – Wat ervaar jij, wanneer je iedere dag met buren, klasgenoten, medestudenten en collega's te maken hebt, die nog niet op weg naar de hemel zijn? Ben jij als een dokter die het medicijn kent en daar niets van zegt tegen doodzieke mensen?

Lukas 19:5: De Heere bleef staan, ondanks de vele mensen om Hem heen en keek naar boven in de boom – naar Zacheüs, de kleine, door de Joden geminachte tollenaar. Met zulke mensen wilden ze niet te maken hebben, omdat deze werkten in dienst van de heersende Romeinen. – Besteed jij aandacht aan buitenstaanders: op school, op de universiteit, in jouw woonomgeving of onder jouw broeders en zusters? Zie jij degenen die eenzaam zijn?

Markus 5:38, 39: De Heere Jezus zag dat de mensen om Hem heen huilden. Hij besteedde aandacht aan hun tranen en aan de reden van hun verdriet. – Heb jij eveneens in de gaten wanneer jouw broeders en zusters of jouw medemensen in nood verkeren of bemoediging nodig

hebben? De Heere Jezus zag dergelijke mensen in nood, zelfs in omstandigheden, waarin Hij met Zichzelf genoeg van doen had: Toen Hij aan het kruis hing, bekommerde Hij Zich om Zijn moeder en vertrouwde haar toe aan Zijn discipel Johannes (Joh. 19:26, 27)!

2. Zijn woorden

Lukas 4:22: In de synagoge waren allen verwonderd over de woorden van genade die de Heere Jezus sprak. Woorden van genade – wat kunnen wij ons daar bij voorstellen? Ze werden gekenmerkt door liefdevolle toewijding.
Eigenbelang (Fil. 2:3), laster en schandelijke taal (Kol. 3:8), lichtzinnige taal (Ef. 5:4), vuile taal (Ef. 4:29) en woede-uitbarstingen (Gal. 5:20) waren de Heere Jezus vreemd. Hij was Iemand Die de kinderen graag omarmde – Hij moet prachtig met hen gesproken hebben.

Johannes 8:25: De Heere Jezus sprak altijd de waarheid. Hij kon Zichzelf de Waarheid noemen (Joh.14:6), want in Hem was geen bedrog. – Hoe ga jij met de waarheid om? Een leugentje om bestwil, halve waarheden, iets verdoezelen (bijvoorbeeld: 'Ik heb vandaag geen tijd' is snel gezegd, maar wanneer de werkelijke reden is dat je er geen zin in hebt, spreek je niet de waarheid).... maak je in dit opzicht nooit een fout?

Mattheüs 4:4, 7, 10: Toen de Heere door de duivel verzocht werd, kwam Hij niet in verlegenheid. Steeds had Hij een passende Bijbeltekst paraat. – Woont het woord van Christus in rijke mate in jou (Kol. 3:16), zodat ook jij het in moeilijke situaties paraat hebt – bijvoorbeeld wanneer ongelovigen moeilijke vragen stellen?

3. Zijn daden

Markus 1:40-42; 8:6: De Heere Jezus gebruikte Zijn handen om daarmee het goede te doen. Met innerlijke ontferming raakte Hij zieke mensen aan. Hij deelde voedsel uit aan minstens 5000 mensen. – Liggen jouw handen werkeloos in je schoot of gebruik je ze tot eer van de Heere? Efeze 4:28 zegt dat wie vroeger gestolen heeft, zijn handen nu moet gebruiken om goed werk te doen. Er zijn

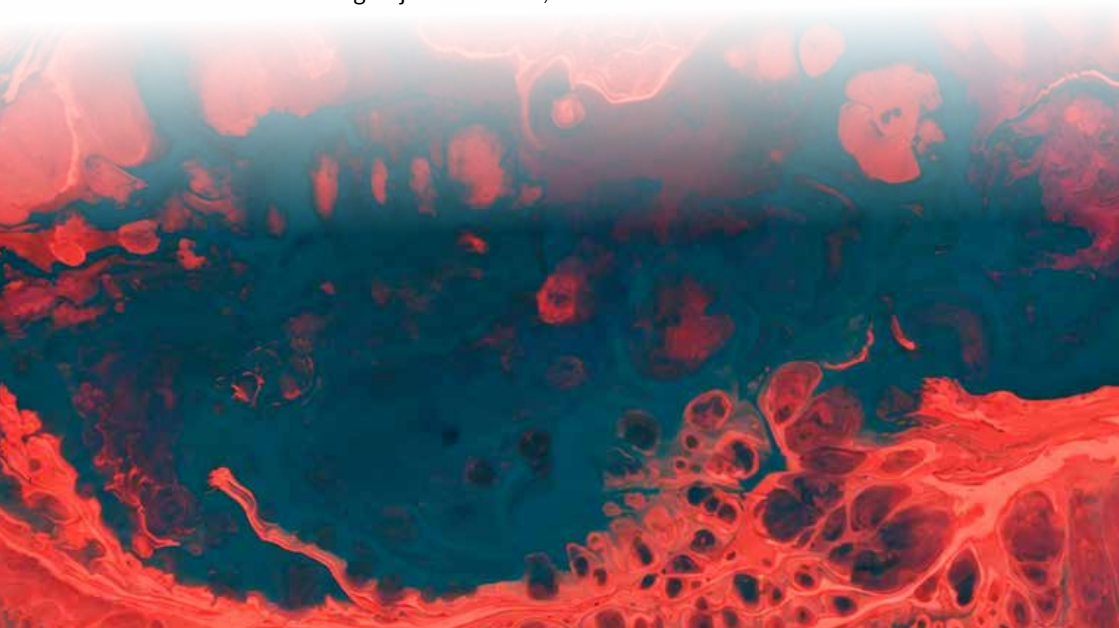

ontelbaar veel taken in Gods Koninkrijk die jij met je handen kunt verrichten.

Markus 11:15: De Heere wierp de tafels van de handelaars en wisselaars omver en verdreef deze mannen uit de tempel. Bij alle zachtmoedigheid die Hem steeds kenmerkte, moest Hij hier streng optreden, omdat het om de eer van God ging. Met betrekking tot de heiligheid van God en Zijn huis (Ps. 93:5; Joh. 2:17), sloot de Heere geen compromissen. – Heb jij ook wel eens schoon schip gemaakt – in je kamer, in je hart en leven? In mijn jeugd heb ik op een dag alle films en muziek die mij verontreinigden, opgepakt en in de afvalcontainer gegooid. Overigens: veel opwekkingen in de Bijbel begonnen met een grote opruimactie (bijvoorbeeld Gideon in Richteren 6 en Josia in 2 Koningen 23)!

4. Zijn wegen

Lukas 2:42, 49: De jonge Jezus ging met Zijn ouders naar de tempel en bleef daar. Zijn weg voerde Hem steeds dáár heen, waar Hij met Zijn God en Vader samen kon zijn. De wens in het huis van Zijn Vader te zijn, was voor Hem belangrijker dan de band met Zijn familie. – Ga jij ook alleen dáár heen, waar God je brengt? Is het je wens om dáár te zijn waar de Heere Zijn aanwezigheid heeft beloofd (zie Matth. 18:20)? Ook wanneer studiegenoten, collega's of klasgenoten jou weer eens vriendelijk uitnodigen om bij hen te komen?

Markus 1:35: 'En 's morgens vroeg, nog diep in de nacht, stond Hij op, ging naar buiten en begaf Zich naar een eenzame plaats, en bad daar'. De Heere Jezus bleef niet tot de middag uitslapen, Hij was niet lui op vrije dagen, en bleef niet nutteloos rondhangen. Wanneer Hij 'bijtankte' – dat gebeurde iedere ochtend – zocht Hij een eenzame plaats op. En dan begon Zijn dagelijks werk: tot de avond was Hij onderweg. Niets was Hem te veel, om 'goeddoende en genezend' (Hand. 10:38) bezig te zijn. – Zijn er dagen waarop jij 's avonds gaat liggen en je afvraagt welke van jouw bezigheden eeuwigheidswaarde hebben? Met betrekking tot de bereidheid 24/7 (24 uur per dag, 7 dagen per week) God te willen dienen, is de Heere Jezus het grote voorbeeld!

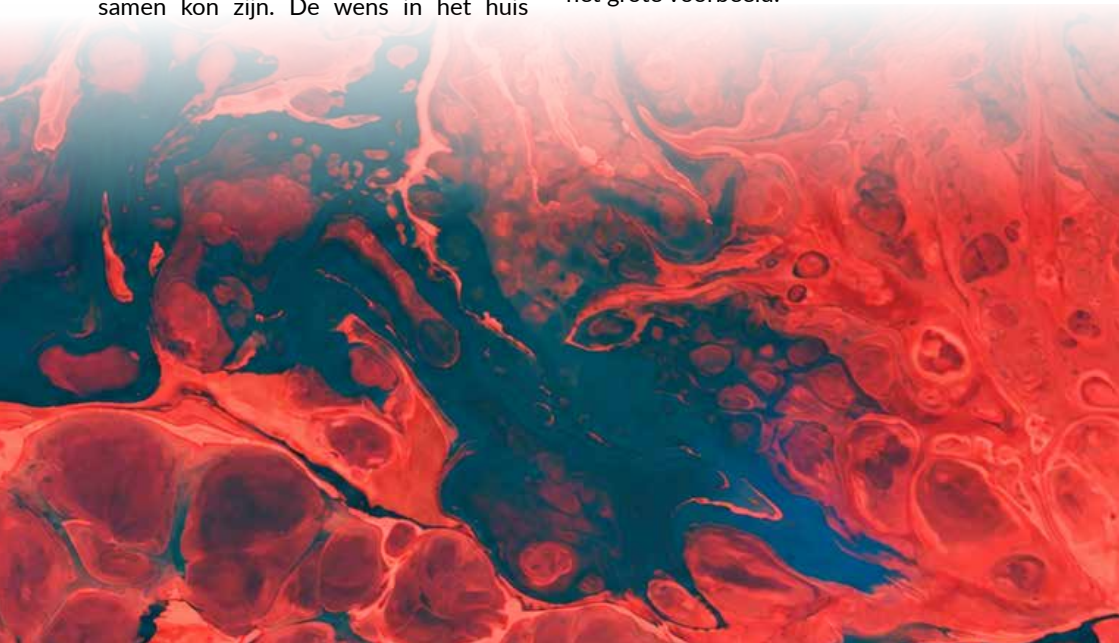

5. Zijn luisteren

Lukas 24:17: De Heere Jezus stelde een vraag en luisterde naar de twee teleurgestelde leerlingen, die op weg naar Emmaüs waren. Luisteren vinden we vaak moeilijk. De Heere Jezus kon goed luisteren. Hij nam vaak de tijd om de noden en zorgen van de mensen die naar Hem toekwamen, aan te horen. Hij was nooit ongeduldig en viel niemand in de rede. Hij interesseerde Zich voor Zijn medemensen en voor alles wat hen bezig hield. Een bijzondere eigenschap.

Jesaja 50:4: 'Hij wekt mij elke morgen, Hij wekt Mij het oor, zodat Ik hoor als zij die onderwijs ontvangen'. De Heere Jezus bracht als Mens zijn afhankelijkheid van Zijn God en Vader vooral daardoor tot uitdrukking, dat Hij 's morgens vroeg – zoals Jesaja profetisch zegt – naar Hem luisterde (zie ook Mark. 1:35). Je merkt bij het lezen van de Evangeliën duidelijk hoe de Heere Jezus als Mens in gemeenschap met God Zijn Vader leefde' (Joh. 5:19, 20). Hoewel de Bijbel ons weinig inzicht verschaft in de gesprekken tussen de Goddelijke Personen (bijv. Joh. 17), kunnen we ons toch voorstellen hoe bereidwillig de Heere luisterde naar Zijn Vader en Zijn woorden in Zich opgenomen heeft. – Luisteren wij ook dagelijks naar de Heere God, om onderwezen te worden? Psalm 119:162 Ik ben verblijd over Uw belofte, als iemand die een grote buit vindt.'

6. Zijn gedachten

Lukas 2:49: De Heere Jezus werd door Zijn ouders lange tijd gezocht – en uiteindelijk in de tempel gevonden. Dit was Zijn verlangen: 'Wist u niet dat Ik moet zijn in de dingen van mijn Vader?' Natuurlijk leefde Hij als Mens op deze aarde, had Hij aardse relaties en taken – maar in gedachten was Hij altijd bij Zijn hemelse Vader en daarin vond Hij Zijn geluk. – Realiseer jij je, dat je een burger van de hemel bent (Fil. 3:20) en denk jij na over de dingen die boven zijn (Kol. 3:1)? Leef jij als een gezant van de hemel (2 Kor. 5:20), van wie het vaderland niet (meer) hier op aarde is? Of ben je meer geïnteresseerd in uiterlijk, sport,

hobby, films, boeken of shoppen? Wat brengt bijvoorbeeld de gedachte aan 'de opname van de gelovigen' bij jou teweeg? (1 Thess. 4:16-18) Zou je die liever nog enkele jaren uitgesteld willen zien? Hoe meer tijd ik met de Bijbel doorbreng, des te meer zal ik mij van het zichtbare losmaken en mij verheugen in de hemelse dingen.

Het leven van de Heere Jezus is zeer zeker een hoge norm. Maar dat verandert er niets aan dat Hij mij toeroept: '... leer van Mij!' (Matth. 11:29). Laten wij onze blik richten op de Heere en Hem navolgen. God is blij met mensen die hier op aarde al op Christus lijken!

Tot slot een voorbeeld

Over de vroegere Olympische sprinter Eric Liddell (1902-1945), die ondanks alle intimidaties ervan afzag om als Christen op zondag aan wedstrijden mee te doen en die vele jaren later als zendeling in een Japans concentratiekamp stierf, bestaat een schitterend getuigenis:
'Waar deze mensen voortdurend op terugkwamen, was de manier waarop hij zijn Christen-zijn voorleefde. Eric wordt hier beschreven als een mens naar het voorbeeld van Christus. Hij bekommert zich om de prostituees en de verachte zakenlieden; hij sjouwt kolen voor de zwakken en geeft les aan de jongeren; hij is bereid zijn gouden horloge te verkopen en zijn laken aan stukken te scheuren voor hockeysticks. En toch is het dezelfde Eric ... die er zo gewoon en onopvallend uitziet'.

Alexander Schneider

Christus heeft u een voorbeeld nagelaten,

opdat u Zijn voetsporen zou navolgen.

1 Petrus 2:21b

Dienst voor de Heere – ook bij tegenwind

Het dienen van de Heere is een mooie uitdaging voor jonge en oudere Christenen. Er kunnen hindernissen in ons leven zijn, die ons werk in dienst van de Heere kunnen belemmeren. Maar zo nu en dan zijn er ook andere mensen die ons de voet dwars zetten. Hoe reageren wij dan? Laten we van David leren!

'Toen zei David: Wat heb ik dan gedaan? Is er geen reden voor?' (1 Sam. 17:29).

Waarschijnlijk heb je dit weleens meegemaakt: Een jonge Christen neemt een taak in dienst van de Heere op zich. Hij of zij zet zich misschien in voor het kinderwerk; of doet mee met Christelijk recreatiewerk; of helpt met het uitdelen van kalenders; of stelt als jonge broeder in de samenkomst een lied voor, spreekt een gebed uit of houdt een toespraak. En dan komen er anderen – even oude – Christenen die hem of haar door hun gedrag voor het hoofd stoten.

De woede van Eliab

Op dezelfde manier is het David vergaan, toen hij in het legerkamp van de Israëlieten kwam en zijn oudste broer Eliab hem fel aanviel (1 Sam. 17:28). David was erheen gegaan omdat zijn vader Isaï hem de opdracht gegeven had zijn broers wat eten te brengen. Dat voor God deze schijnbaar kleine opdracht het uitgangspunt was om uiteindelijk iets groots te doen (namelijk het gevecht van David tegen Goliath), konden Isaï, David en ook zijn broers nog niet weten.

Kleine en grote opdrachten trouw uitvoeren!

Voor David was deze opdracht in elk geval niet te gering. Gehoorzaam aan zijn vader was hij gegaan. Dat is opmerkelijk omdat David toen al door Samuel tot koning was gezalfd. Bovendien had David al taken aan het hof van Saul vervuld en was hij de wapendrager van Saul geweest (1 Sam. 16). David was dus gewend aan het uitvoeren van grotere opdrachten. Voor ons is dit een belangrijke aanwijzing. De Heere Jezus kan iemand vandaag taken opdragen, die vanuit ons oogpunt omvangrijk zijn, morgen geeft Hij hem nieuwe taken, die wij (misschien aanvankelijk) eerder als klein aanmerken. Het verrichten van een dienst waardeert Hij echter niet naar de ogenschijnlijke 'omvang' van de taak, maar naar de trouw en afhankelijkheid waarmee deze wordt uitgevoerd.

Wanneer men bij jou verkeerde beweegredenen veronderstelt …

Toen David vervolgens in het legerkamp aankwam, veronderstelde Eliab dat hij verkeerde beweegredenen had en wierp hij hem zelfs slechtheid en overmoed voor de voeten. We kunnen ons goed voorstellen dat David de houding van Eliab als een koude douche ervaren moet hebben. Maar waarom reageerde Eliab zo grof op de bereidheid van David? Laten we enkele mogelijke redenen bekijken:

1. Afgunst: Eliab was de oudste zoon van Isaï. Toen Samuel in het huis van Isaï kwam (1 Sam. 16:6) om Sauls opvolger te zalven, had Eliab stellig gehoopt dat de keus op hem zou vallen. Maar God had – tegen de menselijke logica in – David uitgekozen. Misschien had dat bij

Eliab onbewust afgunst opgeroepen. Toen David plichtsgetrouw in het legerkamp aankwam en informeerde naar het gevecht tegen Goliath, kwam deze afgunst aan het licht. Ook onze oude natuur kan ons ertoe brengen jaloers te worden op anderen, aan wie God een taak geeft (en die misschien ook moediger zijn dan wij). Afgunst, omdat men zich achtergesteld voelt, is een van de oudste problemen van de mensheid (denk bijvoorbeeld aan Kaïn of de broers van Jozef).

2. Menselijke beoordeling: Eliab minachtte de taken die de jonge David bij de kudde van zijn vader verricht had. Meer dan het hoeden van 'die paar schapen' (1 Sam. 17:28) vertrouwde Eliab David blijkbaar niet toe. Maar kennelijk had hij niet gemerkt (of wilde hij niet zien) met welke inzet, moed, en betrouwbaarheid David deze taken had vervuld. Toen hij tijdens het hoeden van de schapen een beer en een leeuw versloeg (1 Sam. 17:34-36), had hij zijn waarde bewezen. Daarom kon God hem nu ook andere taken toekennen. De Heere alleen kan beoordelen of iemand de capaciteiten voor een bepaalde taak heeft. Wat hem ontbreekt, zal Hij hem geven. Ons menselijke - en vaak sceptische - oordeel is daarom niet maatgevend. Dat wil natuurlijk niet zeggen, dat we signalen van de kant van andere gelovigen niet serieus moeten nemen. Als betrokken Christenen moeten we er altijd van uitgaan dat zij ons welwillend tegemoetkomen en ons willen helpen. Getrouwde mensen zouden deze opbouwend-kritische functie voor hun echtgenoten moeten vervullen.

3. Beschuldiging: Als Eliab zegt: 'want je bent gekomen om het vechten te zien', dan is dat een beschuldiging die niet met de waarheid overeenkwam. Waarom wilde Eliab weten, om welke reden David in het kamp gekomen was?

Vaak interpreteren wij het handelen van anderen op basis van onze eigen kritische inschatting en we denken hun motivatie te kennen. We kunnen anderen echter niet in het hoofd en evenmin in het hart kijken. Paulus zegt in 1 Korinthe 4:5: 'Oordeel daarom niets vóór de tijd, totdat de Heere komt. Hij zal ook wat in

de duisternis verborgen is, aan het licht brengen, en de voornemens van het hart openbaar maken. En dan zal ieder van God lof ontvangen'. Alleen onze Meester Zelf is in staat te beoordelen vanuit welke beweegreden iemand een taak voor Hem verricht. Ons komt dat niet toe. Maar helaas komt het voor dat juist jongere gelovigen, die trouw een taak voor de Heere willen verrichten, als 'geestelijke strebers' bestempeld worden.[1]

Ben ik te kritisch?

Wij moeten ons afvragen, of wij ons soms als Eliab gedragen. Laten we ons ervan bewust zijn dat een dergelijke houding niet alleen de Heere Jezus als Opdrachtgever onteert, maar dat die houding ook heel ontmoedigend en kwetsend is voor degenen die zich bezighouden met Christelijke activiteiten. Laten we niet vergeten hoeveel een jonge broeder moet overwinnen, voordat hij voor het eerst in de gemeente zal bidden. Of dat het meewerken aan een jeugdkamp betekent dat van een andere vakantie moet worden afgezien. De lijst met voorbeelden valt vast en zeker nog uit te breiden. We moeten anderen in hun activiteiten zoveel mogelijk bemoedigen en niet frustreren. Helaas zijn er ook nu nog voorbeelden dat de inzet van jonge Christenen (en hier bedoel ik uitdrukkelijk broeders én zusters) wel bekritiseerd maar niet gestimuleerd wordt.[2]

Voor degenen die met zo'n negatieve reactie op hun bediening worden geconfronteerd, is de houding van David een bemoedigend voorbeeld. Wij zouden in zijn plaats waarschijnlijk met dezelfde wapens teruggeslagen hebben. David had Eliab kunnen verwijten dat Samuel hém en niet Eliab gezalfd had. Ook had hij kunnen zeggen dat híj en niet Eliab wapendrager van Saul was.[3] Maar David antwoordt alleen dat de opdracht van zijn vader voor hem 'de moeite waard' is.[4]

1 Er zijn natuurlijk gevallen waarbij God aan de houding van een dienaar duidelijk maakt, dat deze met een onzuivere motivatie te werk gaat, we denken hierbij aan de slechte slaaf in Mattheüs 24:48-49.

2 Dit punt moeten we niet beperken tot jongeren. Ook zij die reeds lang actief in de bediening zijn, hebben dat al ondervonden.

3 Bij het voorafgaande moeten we ons als dienaar altijd door onze medebroeders en -zusters laten gezeggen. Misschien ben ik iemand met een grote zendingsdrang? Of vind ik het lastig mij iets te laten gezeggen? Vergeet niet dat de Heere je medebroeders als hulp heeft gegeven, die je als het nodig is ook kunnen corrigeren. Als dat gebeurt, moeten we ervan uitgaan, dat ze dit met de beste beweegredenen doen.

4 Of David in vers 29 publiek of alleen tegen zichzelf gesproken heeft, dat weten we niet zeker.

Verder gaan met moedig dienen!

Daarna wendt David zich (zonder een onvriendelijke opmerking te maken) gewoon van Eliab af. Dat is nederigheid. Zijn nederigheid blijkt ook daaruit, dat hij niet beledigd naar huis gaat, maar in het legerkamp blijft. Maar er komt nog iets bij. Het wordt David langzamerhand duidelijk dat God nog een opdracht voor hem heeft en hem als werktuig tegen Goliath gebruiken wil. Als de geringe opdracht van zijn vader voor hem al de moeite waard was, hoeveel te meer dan de grote opdracht om tegen Goliath te strijden. Wat Eliab of de anderen in het legerkamp daarvan zouden denken, was voor hem niet doorslaggevend.

Wij kunnen van deze gebeurtenis twee dingen leren:

1. Wanneer de Heere anderen een taak geeft, mogen wij daar niet menselijk en vleselijk op reageren. We zouden daardoor de werking van de Heilige Geest bij anderen kunnen uitblussen (zie 1 Thess. 5:19).
2. Wanneer de Heere jou een taak geeft, laat je dan niet afschrikken of provoceren door negatieve reacties, ook niet als ze van je vrienden of vriendinnen afkomstig zijn. Als je niet weet hoe je ermee moet omgaan, breng het dan in het gebed bij de Heere. Het kan verstandig zijn advies te vragen van oudere broeders of zusters, die iets dergelijks kunnen hebben meegemaakt. Ten slotte moet het resultaat zo zijn als bij David: '... Uw dienaar zal gaan ...' (v. 32).

Henning Panthel

Let op de bediening
die u aangenomen hebt in de Heere,
dat u die vervult.

Kolossenzen 4:17

REKENPUZZEL

los de sommen op en schrijf de antwoorden in de de vakjes met de juiste uitkomst

39-39=W	2+91=O	50:10= :	36+6=G	24+72=A
92-17=R	21+42=N	6+68=G	3+55=E	33-5=E
55-30=E	81-52=A	72-38=K	12+75=E	76-14=Z
50+28=L	84-48=E	58+40=S	55-2=S	16+33=E
5+60=A	61-58=I	44-35=L	48-47=F	43+23=S
30+70=E	27-17=I	35+5=5	59-27=G	25-2=F
44+6=D	10+54=V	18+26=D	29+10=N	84-54=D
64-9=A	60+9=O	18+63= .	30-17=L	31-4=E
57+20=E	27-21=E	45+26=N	33+58=1	16+70=N
62-5=R	2+31=E	66-5=D	45-33=N	79-60= .
21+71=V				

0	28	25	98		61	29	71					
39	55	64	93	78	42	77	57	53		92	65	12
32	69	30	19		96	9	66					
74	49	13	10	58	1	50	100					
34	3	63	44	33	75	87	86	81				
27	23	6	62	36		40	5	91				

Onrust over archeologie

Door Dr David Catchpoole
Gepubliceerd op 5 oktober 2013
Bijgewerkt op 31 augustus 2026

Nederlandse vertaling met vriendelijke toestemming van Creation Ministries International door Ad Massar

Wanneer archeologen ontdekkingen doen die de geschiedenis van de Bijbel bevestigen, kunnen de zorg, onrust en zelfs woede vanuit bepaalde kringen inderdaad zeer groot zijn.

Archeologie kan zeker de gemoederen in beroering brengen. Het lijkt erop dat de meest verhitte discussies ontstaan wanneer de archeologie overeenkomt met het Bijbelse verslag van de geschiedenis.

Bijvoorbeeld: „*Er is geen bewijs dat er vóór de 4e eeuw na Christus een stad of dorp met de naam 'Nazareth' bestond*", zeggen de sceptici.
Dat klopt niet, zeggen archeologen, die eind 2009 bekendmaakten dat ze in Nazareth een woning hadden opgegraven die volgens hen uit de tijd van de Heere Jezus stamt.[1]

Archeologe Yardena Alexandre, opgravingsleidster bij de Israëlische Dienst voor Oudheden, zei dat deze

1 Ontdekt vlak voor Kerstmis: Is dit het huis in Nazareth waar Jezus bad?, nbcnews.com/id/wbna34511072, 22 december 2009.

woning, in combinatie met eerdere vondsten van nabijgelegen graven in begrafenisgrotten, erop wijst dat Nazareth een afgelegen gehucht was.
Op een stuk grond van ongeveer 1,6 vierkante kilometer stonden zo'n 50 huizen.

We willen er echter voor waarschuwen om niet blindelings af te gaan op 'dateringsbeoordelingen' die mensen in het heden maken van overblijfselen uit het verleden (of het nu fossielen of archeologische vondsten betreft). Maar het is volkomen legitiem om op zoek te gaan naar bewijzen voor plaatsen waarover de Bijbel spreekt. En het zou voor niemand een verrassing moeten zijn als dergelijk bewijs wordt gevonden.

De vijandschap tegen de Bijbel is echter zo groot dat zelfs theologen, die beter zouden moeten weten, zijn gevallen voor het idee dat de Bijbelse teksten slechts verhalen zijn die op een knappe manier als inspirerende literatuur zijn verteld. Wanneer archeologen dus vondsten doen die de geschiedenis van de Bijbel bevestigen, kunnen de zorg, onrust en zelfs woede vanuit bepaalde kringen inderdaad zeer groot zijn.

Toen bijvoorbeeld enkele jaren geleden het authentieke bad van Siloam (Johannes 9:7; welke gevoed werd via de tunnel van Hizkia – 2 Kronieken 32:30) in de Oude Stad van Jeruzalem werd opgegraven, was dat voor sommigen een enorme verrassing.

> *" Toen enkele jaren geleden het authentieke bad van Siloam in de Oude Stad van Jeruzalem werd opgegraven, was dat voor sommigen een enorme verrassing "*

"Wetenschappers hebben gezegd dat er geen bad van Siloam bestond en dat Johannes een religieuze beeldspraak gebruikte" (om een punt te illustreren), aldus James H. Charlesworth van het Princeton Theological Seminary.

"Nu hebben we het bad van Siloam gevonden … en precies daar waar Johannes zei dat het was." Een evangelie waarvan men dacht dat het "pure theologie was, blijkt nu op historische feiten te berusten".[2]

Ook Genesis is geworteld in de geschiedenis – het is geen metafoor, geen poëzie en evenmin een 'religieuze beeldspraak, maar echte geschiedenis. Die geschiedenis vormt de achtergrond voor Jezus' verlossingswerk aan het kruis van Golgotha.
Een geschiedenis die niet ongedaan kan worden gemaakt, hoeveel onrust die ook teweegbrengt.

2 Maugh, T., Bijbels bad ontdekt in Jeruzalem, latimes.com/archives/la-xpm-2005-aug-09-sci-siloam9-story, 9 augustus 2005.

https://webshop.logos.nl/winkel/boeken/is-genesis-geschiedenis/

Let op je woorden!

Volgens een studie spreekt een mens gemiddeld ongeveer 16.000 woorden per dag. En deze woorden hebben invloed op de luisteraars. Ze kunnen heel weldadig zijn, maar ze kunnen ook veel pijn doen en grote schade aanrichten. Misschien heb je dat zelf ook al ervaren. Zoals door een klein vuur een groot bos in brand kan worden gezet, zo kan door onze tong enorme schade ontstaan als die niet wordt beteugeld. Deze vergelijking vinden we in Jakobus 3:5. In de Bijbel zijn er nog veel meer verzen over gesproken woorden. Het is de moeite waard om die eens te bekijken en ter harte te nemen!

Praat je teveel?

- In de veelheid van woorden ontbreekt de overtreding niet, maar wie zijn lippen inhoudt, is verstandig. (Spr. 10:19)
- Hebt u iemand gezien die overhaast is met zijn woorden? Voor een dwaas is er meer hoop dan voor hem. (Spr. 29:20)

Spreek je kwetsende en nutteloze woorden?

- Een zacht antwoord keert woede af, maar een krenkend woord wekt toorn op. (Spr.15:1)
- ... van elk nutteloos woord dat zij zullen spreken, rekenschap moeten geven op de dag van het oordeel. (Matth. 12:36)

Praat je passende woorden op het juiste moment?

- Bezorgdheid in iemands hart drukt het terneer, maar een goed woord verblijdt het. (Spr. 12:25)
- Een man heeft blijdschap in het antwoord van zijn mond, en hoe goed is een woord op zijn tijd! (Spr. 15:23)
- Laat uw woord altijd aangenaam zijn, met zout smakelijk gemaakt, opdat u weet hoe u iedereen moet antwoorden. (Kol 4:6)

Zijn je woorden rein of vuil?

- Laat er geen vuile taal uit uw mond komen, maar [wel] iets goeds, wat nuttig is tot opbouw, opdat het genade geeft aan hen die het horen. (Ef. 4:29)

LAAT DE WOORDEN VAN MIJN MOND
EN DE OVERDENKINGEN VAN MIJN HART
WELGEVALLIG ZIJN VOOR UW
AANGEZICHT, HEERE, MIJN ROTS
EN MIJN VERLOSSER!

PSALM 19:14

BIJBEL PRAKTISCH

'Uit alle volken, stammen en talen'- Naga

De Naga
'Naga' is eigenlijk een verzamelnaam voor veel verschillende bevolkingsgroepen die in en rond 'Nagaland' wonen, de meest oostelijke deelstaat van India. De deelstaat, die pas in 1963 is opgericht, heeft zijn naam te danken aan een twintigtal stammen die al eeuwenlang in het gebied wonen.

Hoewel de Nagastammen dezelfde oorsprong lijken te hebben (vermoedelijk komen ze allemaal uit de richting van China-Mongolië), zijn ze onderling eigenlijk erg verschillend. De taal, het uiterlijk en de verschillende culturele gewoontes zijn vaak uniek per stam. Toch delen de Nagastammen een lange geschiedenis van wederzijds geweld en oorlog. Waar de Naga vroeger bekend om stonden, is dat het beruchte koppensnellers waren. Mensenmoordenaars dus. Ze zijn verstrikt in hun afgodische gewoontes, rituelen en wraakzucht en óók voor hen geldt dat ze 'ongehoorzaam [waren], dwalend, verslaafd aan allerlei begeerten en hartstochten, levend in slechtheid en afgunst, hatelijk en elkaar hatend' (Tit. 3:3).

Maar wat een wonderlijk werk heeft de Heere in Nagaland gedaan! De komst van zendelingen heeft in de laatste eeuw tot een ommekeer en een grote (culturele) verandering gezorgd. We willen voorzichtig zijn met inschattingen en ongegronde uitspraken, maar dat

de meerderheid – volgens sommige schattingen tot wel 98% – van de bevolking tot de Christenheid behoort, is een bemoedigend signaal. Het Evangelie zal vele van de 2 à 3 miljoen Naga bereikt hebben.

Een van die Naga is Long-Cha (zie de foto). Als kind werd hij al snel vertrouwd met het gebruik van vuurwapens en hij heeft in de loop van de jaren meerdere mensenlevens genomen. Hij getuigt echter dat, toen de boodschap van Christus' liefde zijn hart bereikte, hij een radicale omkeer maakte en zijn oude tradities achter zich heeft gelaten. Laten we bidden dat er onder de Naga meer mogen zijn die in hun hart geraakt worden door Christus' liefde en hun leven aan Hem geven … God werkt nog steeds in mensen!

Timothé Luimes

POST

Hallo,

Ik heb een vraag: hoe zit het met de verlovingsringen als je gaat verloven? Vinden we hier iets over in de Bijbel of juist niet?

Lieve M.,

Hartelijk dank voor jouw vraag en het in mij gestelde vertrouwen. Wat jouw concrete vraag betreft: er zijn inderdaad enige Bijbelplaatsen waarin sprake is van een ring.
Aan de ene kant is te vinden dat zowel vrouwen als mannen ringen droegen als sieraden, als teken van hun rijkdom of zelfs als geluksbrenger (zie Gen. 35:4 en Jak. 2:2). Bij de vrouwen in Genesis 35 en Exodus 35 wordt gezegd dat het oorringen waren. Aan de andere kant lezen we in het Nieuwe Testament een voorschrift voor gelovige vrouwen om hun uiterlijk niet te 'versieren', bijvoorbeeld door het dragen van gouden sieraden. Hun sieraad ligt verborgen in hun hart, zoals een zachtmoedige en stille geest (zie 1 Petr. 3:3, 4).
Verder vinden we dat een ring vooral met een symbolische betekenis overhandigd werd. Zo was het in Lukas 15, toen de jongste zoon naar de vader terugkeerde en beleed, dat hij tegen de hemel en tegen zijn vader gezondigd had. De vader zorgde ervoor dat bij zijn teruggekeerde zoon een ring aan zijn hand gedaan werd (zie Luk. 15:22). Dat was stellig een teken voor de herstelde relatie, die nu moest blijven bestaan en waarin de zoon weer zijn status van zoon met alle daarmee verbonden rijkdommen hebben mocht. De ring, die immers geen begin en geen einde heeft, kan daarbij staan voor een blijvende relatie.
Tenslotte vinden we daadwerkelijk een ring in een Bijbelse 'verlovingsgeschiedenis'. Toen de dienaar van Abraham een vrouw voor Izak zocht en hij Rebekka gevonden had, nam hij een gouden neusring en deed die in Rebekka's neus (zie Gen. 24:22, 47). Voor hem was het duidelijk dat Rebekka de juiste vrouw voor Izak zou zijn. En inderdaad, iets later besloot Rebekka met hem naar Izak toe te gaan, om zijn vrouw te worden.

Voegen we deze plaatsen bij elkaar, dan blijven er drie punten over die je kunnen helpen met het vinden van het antwoord op je vraag:

- Bij Rebekka was er een ring bij de sieraden, die zij als toekomstige vrouw van Izak kreeg.
- De ring heeft een symbolische betekenis en kan verwijzen naar een relatie 'voor eeuwig'.
- De ring hoeft geen sieraad te zijn, ook wanneer hij wellicht bij de drager ervan in de smaak valt.

Ik ken culturen waarin zelfs afgezien wordt van het dragen van een trouwring, omdat men geen uiterlijke sieraden gebruiken wil. Wanneer dat oprecht en niet uit wettelijke dwang gedaan wordt, heb ik daar veel respect voor, hoewel ik zelf een andere keuze heb gemaakt. Toen ik me met mijn vrouw verloofde, hebben we na enige tijd samen ringen gekocht, die we in onze verlovingstijd al droegen. Op onze trouwdag hebben we onze ringen aan de rechterhand gedaan. We wilden tijdens de verlovingstijd duidelijk laten zien, dat de relatie die wij waren aangegaan, zou uitmonden in een huwelijk en dat wij met elkaar verbonden zijn, dus niet meer 'op zoek' naar een partner en niet meer 'vrij' voor iemand anders. Als echtpaar dragen wij tot vandaag blij en dankbaar deze ringen.
Ik hoop dat je duidelijkheid over je vraag hebt gekregen. Daarnaast wens ik je een gelukkige weg met de Heere Jezus toe. Leg aan Hem de 'grote' en de 'kleine' vragen van je leven voor; Hij zal je graag antwoord geven vanuit Zijn Woord.

Hartelijke groeten
Christian Rosenthal

Geloofsgetuigen – bestaan ze nog?

Wanneer er tegenwoordig verteld wordt over geloofshelden of –getuigen, dan gaat het meestal over personen uit lang vervlogen tijden. Daar zijn enerzijds de Bijbelse geloofshelden, te beginnen bij Abraham, de vader van alle gelovigen (zie Rom. 4:11), tot aan de martelaars in het Derde rijk en vandaag nog in Azië, Afrika en Zuid-Amerika. Maar bestaan er ook vandaag nog Christenen, die grote voorbeelden voor ons zijn?

Toen

'Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van zaken die men niet ziet. Hierdoor immers hebben de ouden een goed getuigenis gekregen' (Hebr. 11:1, 2).

Dit vers brengt ons terug naar Bijbelse tijden. 'De ouden' hebben daadwerkelijk getoond, wat het betekent te leven in geloof: van het niet vasthouden aan alles wat vergankelijk is, naar het toekomstige vooruitblikken en daarbij vasthouden aan Gods toezeggingen en beloften.

In een visueel en wetenschappelijk ingestelde wereld is het een grote uitdaging, overtuigd te zijn van de dingen die men niet ziet, omdat ze eeuwig zijn. Maar hoe bemoedigend is het, wanneer men Christenen in zijn omgeving heeft, die 'uit het geloof leven' (Hebr. 10:38). Daarbij zijn het meestal niet de bovennatuurlijke belevenissen, die de kracht van een leven uit het geloof kenmerken. Maar juist het vasthouden en volharden.

Uit de 21e eeuw

In dit verband bemoedigt mij een onvergetelijk ogenblik van enkele jaren geleden: het afscheid van onze buurvrouw. De oude dame – ze was de 90 al gepasseerd – lag in het ziekenhuis en wist dat haar dagen geteld waren. Toen wij haar voor de laatste keer bezochten, ontving zij ons met de woorden: 'Het gaat opwaarts, het gaat huiswaarts!' Ze verheugde zich buitengewoon op de hemel.

Hoe kon onze buurvrouw in het zicht van de dood zo vol vertrouwen zijn? Was het te danken aan de goede medische verzorging? Nee, haar vreugde en hoop waren gegrond op God en Zijn Woord. Van jongs af aan had ze haar leven met Hem geleid; en ze was vast overtuigd van de waarheid van de Bijbel. Gods Woord hoorde voor haar bij het dagelijks brood. En Jezus Christus was haar Heere, op wie zij in al haar levensomstandigheden vertrouwde.

Het Christelijk geloof is geen illusie! Het is een geloof in de levende God. Daarnaar verwees ook de kleindochter van onze buurvrouw bij de begrafenis: Wie weinig met het Christelijk geloof heeft, die had haar grootmoeder tijdens haar laatste dagen en uren eens gezelschap moeten houden. Dáár was opnieuw bewezen wat een kracht het geloof in de levende God ontplooien kan.

Het was een indrukwekkend getuigenis hoe vertrouwen op God in moeilijke tijden zichtbaar wordt! Maar het fundament daarvoor wordt in de 'stille' tijden gelegd.

Ons wordt gevraagd

Hoe meer wij leven met Gods Woord en zien op de 'Onzichtbare' (zie Hebr. 11:27), des te meer zal onze omgeving daarvan merken. 'Omdat uw geloof buitengewoon sterk groeit', kon de apostel Paulus aan de gelovigen in Thessalonika schrijven (2 Thess. 1:3), en daarvoor dankte hij God in zijn gebeden. Is jouw en mijn geloof ook 'in de groei'?

Hartmut Mohncke

Let op de uitkomst van hun levenswandel,

en volg hun geloof na.

Hebreeën 13:7

Wat is een chatbot? Deel 1

Een chatbot (bijvoorbeeld ChatGPT, Claude of Gemini) is een toepassing van kunstmatige intelligentie (AI). Het is een taalmodel dat is getraind met grote hoeveelheden gegevens, dat met mensen communiceert en in natuurlijke taal 'praat'. Gebruikers kunnen vragen stellen over een groot aantal onderwerpen en antwoorden krijgen. Chatbots helpen bij veel alledaagse vragen: ze lossen moeilijke wiskundige problemen op, ze schrijven brieven, ze helpen bij het begrijpen van ingewikkelde handleidingen, ze boeken reizen, ze analyseren teksten, ze beschrijven feiten – en leggen op verzoek zelfs Bijbelteksten uit.

Chatbots maken geen gebruik van kant-en-klare modules. Het zijn 'lerende systemen'. De antwoorden zijn gebaseerd op wat het systeem heeft geleerd – en nog steeds leert – uit de gegevens die op internet beschikbaar zijn. Op het eerste gezicht lijken de antwoorden overwegend goed te zijn. Taal, spelling en grammatica zijn foutloos.

Het bijzondere aan chatbots is dat ze niet alleen geschikt zijn voor IT- of digitale experts, maar door hun zeer eenvoudige bediening door 'iedereen' kunnen worden gebruikt. De toepassingsmogelijkheden zijn dan ook heel divers – van kinderen en jongeren tot volwassenen en senioren.

Let op!

Wees bijzonder voorzichtig wanneer je een chatbot vragen stelt over Bijbelse onderwerpen. Een chatbot heeft weliswaar kennis, maar geen geweten en geen wijsheid. Hij spreekt het menselijk intellect (of de hersenen) aan, maar niet het hart en de ziel. Een chatbot geeft antwoorden op basis van gegevens – en die zijn op Bijbels gebied niet altijd even nuttig, vooral als het om interpretatiekwesties gaat. Het kan gaan om gemakkelijk herkenbare fouten, maar er zijn ook moeilijk herkenbare fouten (bijvoorbeeld de bewering dat de Heere Jezus aan het kruis de zonden van alle mensen zou hebben gedragen).

Daarom raad ik ten zeerste af om Bijbelse interpretatiekwesties met een chatbot te 'bespreken'. Het risico om geconfronteerd te worden met verkeerde leerstellingen en valse leringen is groot. Het is iets anders als het om puur feitelijke vragen gaat. Een chatbot kan zeker helpen bij het vinden van bepaalde Bijbelpassages. Hij kan ook helpen bij het vertalen van interpretaties uit een vreemde taal die men graag in de eigen taal zou willen lezen.

Chatbots – kansen en risico's

Het digitale tijdperk, waarin we al lang zijn beland, biedt veel kansen, maar brengt ook risico's met zich mee. Het is net als met het innemen van medicijnen. Het kan nuttig zijn, maar er zijn risico's en bijwerkingen die we niet zomaar terzijde kunnen schuiven. Verkeerd of overmatig gebruik kan zeer schadelijk zijn – en zelfs dodelijk.

Waar gaat het om?

Dit artikel gaat niet over een algemene beoordeling van AI (kunstmatige intelligentie) in het licht van de Bijbel. Die discussie wordt elders gevoerd. Ik wil het hebben over de kansen en risico's die Christenen lopen als ze chatbots gebruiken. De hype is groot en iedereen heeft het over chatbots. Wat moeten we hiervan denken?

Zoals zo vaak zijn er twee extreme standpunten. De ene groep is enthousiast en maakt gebruik van de mogelijkheden zonder al te veel na te denken over mogelijke 'bijwerkingen'. Ze zijn onder de indruk omdat de mogelijkheden talrijk zijn en chatbots over het algemeen veel beter zijn dan de tot nu toe bekende internetzoekmachines. Anderen wijzen het gebruik volledig af om morele/religieuze redenen. Ze zijn bang.

Beide standpunten zijn naar mijn mening verkeerd. We zijn weliswaar niet van de wereld, maar wel degelijk in de wereld (Joh. 17:11, 16). Het leven wordt al lang bepaald door digitale media – of we dat nu willen of niet. Voor chatbots geldt in principe hetzelfde als voor het omgaan met digitale media in het algemeen. We maken gebruik van de mogelijkheden, maar met de nodige voorzichtigheid.

Paulus schrijft twee belangrijke zinnen aan de Korinthiërs:

- 'Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar niet alle dingen zijn nuttig. Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar ik zal mij niet onder de macht van [ook maar] iets laten brengen' (1 Kor. 6:12).
- '... en zij die de wereld gebruiken, als hadden ze die niet in eigendom ...' (1 Kor. 7:31 Telos vert.).

Zo moeten we omgaan met chatbots. We kunnen ze gebruiken omdat ze ons leven op veel vlakken vereenvoudigen, maar we moeten ons er niet door laten beheersen en ons bewust zijn van de risico's.

Dat geldt in twee opzichten, namelijk ten eerste voor ons als volwassenen en ten tweede met het oog op onze kinderen en jongeren, die vooral op school voor bijzondere uitdagingen komen te staan door chatbots. Als wij als ouders (of grootouders) misschien nog met een boog om ChatGPT e.d. heen lopen, zullen onze kinderen (en kleinkinderen) dat vrijwel zeker niet doen. Daarom is het noodzakelijk om ons met dit onderwerp bezig te houden.

Grenzen

Het is erg handig. Je zou bijna willen vragen: Zoek je nog steeds op Google of helpt de chatbot je al? Wil je beter slapen? Heb je een excuus nodig voor je kind omdat het niet naar school kon? Wil je weten hoe en waarom de Eerste Wereldoorlog begon? Heb je hulp nodig bij een technisch probleem? De chatbot is een applicatie die zo intelligent lijkt te zijn dat hij bijna alle vragen uit het dagelijks leven (inclusief werk en school) in een mum van tijd kan beantwoorden. Bovendien kan het gebruik van een chatbot creatief potentieel stimuleren. Hij kan helpen bij het verwerven van nieuwe vaardigheden en kennis (bijvoorbeeld als woordentrainer als je een vreemde taal wilt leren). En dat alles in relatief korte tijd en op een gemakkelijke manier.

Houd er echter rekening mee dat een chatbot weliswaar antwoorden op veel vragen geeft, maar het de betekenis of de bedoeling achter de gegenereerde tekst niet kan begrijpen. De antwoorden zijn gebaseerd op de informatie waarover het systeem beschikt en waarmee het is getraind. Wat een chatbot zeker niet doet: objectieve waarden of overtuigingen overbrengen. Het is een machine die op zijn beurt door mensen is geprogrammeerd.

In het volgende nummer zal dit artikel vervolgd worden met het benoemen van enkele risicofactoren en praktische tips hoe hiermee om te gaan.

E.-A. Bremicker

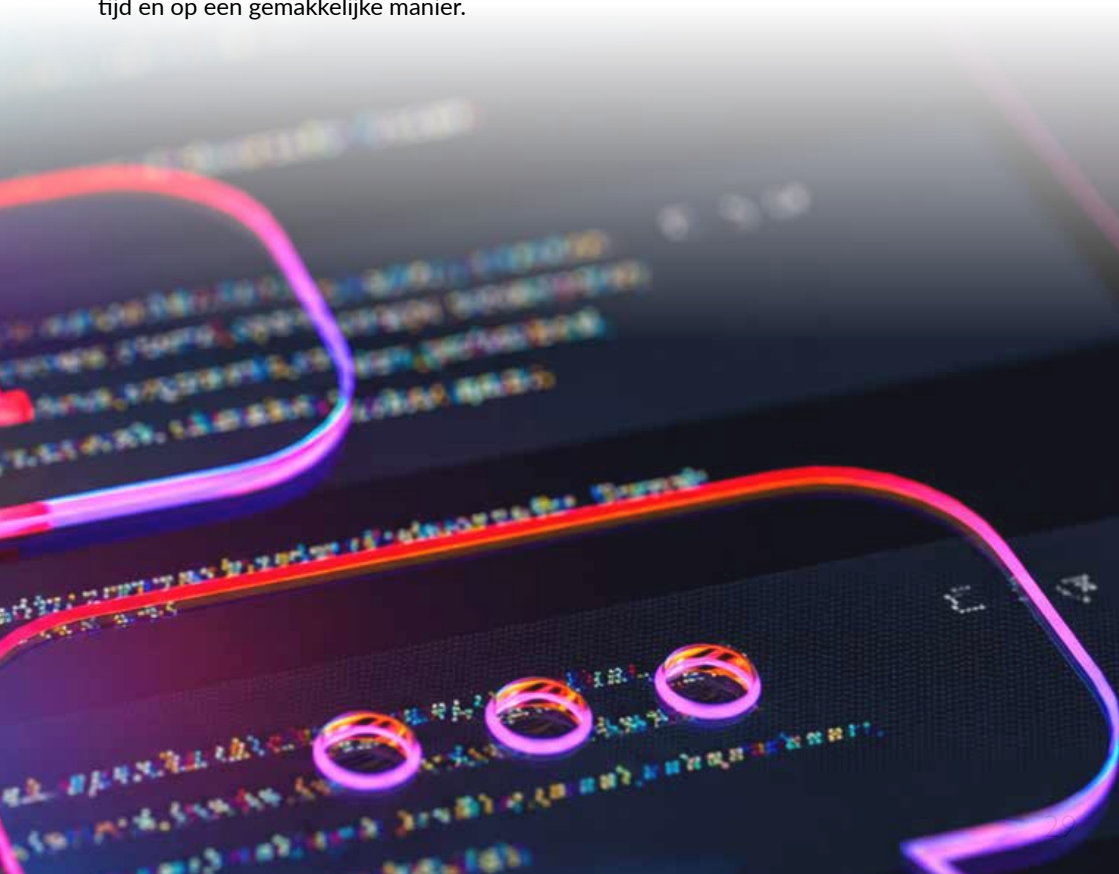

Waarom bid je?

‘Stort uw hart uit als water voor het aangezicht van de Heere!’
Klaagliederen 2:19

De vraag ‘waarom bid je?’ klinkt misschien een beetje alledaags, maar het is de moeite waard om daar eens over na te denken. We kunnen gemakkelijk in een situatie terecht komen waarin we, in de eerste plaats, niet langer bidden om met God te praten, maar bidden óm gebeden te hebben. Daarin ligt een groot onderscheid.

Gelukkig weten we dat het gebed belangrijk is. Maar wat is onze motivatie om te bidden? Wat drijft ons? Is het werkelijk ons verlangen de Heere God te zeggen, wat er in ons hart leeft? Wat houdt jou op de knieën? Is dat de nabijheid van onze Heere God, of raffelen we het gebed af met een blik op de klok? Ben je er trots op dat je langer dan normaal hebt gebeden? Het is belangrijk om je geregeld deze kritische vragen te stellen – en mocht je hierin tekortschieten – dan is het belangrijk dit te herstellen.

Een echt gebed wordt gekenmerkt door te zeggen wat ons beweegt en wat er in ons hart leeft. Door te bidden concentreer je je op de Aanwezigheid van de Heere God en op dat wat je Hem wilt brengen, zonder op de tijd te letten. Is dit kenmerkend voor jouw gebedsleven?

Door te doen alsof we de Heere toebehoren, heeft geen enkele waarde voor de Heere. '... want de mens ziet aan wat voor ogen is, maar de Heere ziet het hart aan’. [1 Samuel 16:7b].

Daarom roept David ons op om ‘ons hart uit te storten voor Zijn aangezicht! God is voor ons een toevlucht’ [Psalm 62:8b].

Uit: Juengerschaft.org; waarom bid je?

Liefdevolle uitnodiging

'Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven. Neem Mijn juk op u, en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel ...'

Mattheüs 11:28, 29

Ons Bijbelgedeelte van vandaag is een veelomvattende, liefdevolle uitnodiging. Ze geldt voor iedereen! Er wordt niemand bevoordeeld en niemand wordt uitgesloten. Dezelfde uitnodiging is bestemd voor mensen die gebrek lijden, voor zieken en voor gevangenen, maar ook voor rijke en beroemde mensen en voor machthebbers. Allen worden uitgenodigd!

Ben jij depressief door tegenslagen, door een leven zonder hoop en zonder God? Dan geldt deze uitnodiging juist voor jou! Jezus Christus vraagt je niet, de ideeën van de één of andere filosofie of de richtlijnen van een goeroe op te volgen, of van geloofsovertuiging te veranderen. Nee, de Zoon van God nodigt je: 'Kom naar Mij toe!'

Wanneer wij gevolg geven aan Zijn oproep en naar de Heere Jezus toegaan, ontdekken wij hoe sterk Hij ons liefheeft. De Heere luistert naar ons. Dat spoort ons ertoe aan onze noden aan Hem te vertellen. Naar de Heere toe gaan, betekent Hem te zeggen wat wij voelen: onze leegheid misschien, het verlangen naar vergeving en naar een nieuw leven, maar ook het gebrek aan kracht om de verzoekingen te weerstaan. Naar de Heere Jezus toe gaan betekent in Hem geloven en ons helemaal aan Hem toevertrouwen.

Dan maakt onze innerlijke nood plaats voor opluchting en vrede. De moeilijkheden van het dagelijks leven zijn daarmee weliswaar niet allemaal verdwenen. Maar wie naar de Heere Jezus toe gaat, kan zijn weg met Hem vervolgen – met de Heere Jezus Die een betrouwbare Gids en een machtige Helper is! Zouden wij daarom niet vandaag nog naar Hem toe gaan met alle lasten waaronder we gebukt gaan? Bij Hem komen wij tot rust!